

10 Aar. Dernæst ønskede man den Begunstigelse, der var givet i Loven af 1913, efter hvilken der ydedes dem, der indbetalte Arvefæsteafgiften inden 1920, et Fradrag af 10 pCt. Dette Ønske har Ministeren ikke kunnet opfylde; det maa vi bøje os for. Endvidere mente man, at de, som kunde fremskaffe det samlede Beløb straks, maatte have en Rentegodtgørelse. Ministeren, der har forstaaet, at det vilde være en Renteindtægt for Statskassen at faa Pengene indbetalt hurtigt, har paa dette Punkt inødekommet de paagældende.

Det vanskeligste har været Spørgsmaalet om, hvorvidt den første Prioritetsplads, som Arvefæsteafgiften har haft, lige fra Udstykningen fandt Sted, og som nu vilde blive ledig, naar Afgiften blev afløst, maatte blive overladt de paagældende Arvefæsteafgiftsydere til Disposition, navnlig de Arvefæsteafgiftsydere, som indbetalte Arvefæsteafgiften straks. Man har i Frederiksborg Amt henvendt sig til de forskellige Pengeinstitutter, som har andre Prioriteter i Ejendommen, og man har faaet forskelligt Svar fra disse. Enkelte af disse Pengeinstitutter har ment, at de havde Oprykningensret. I Loven af 1913 staar der, som bemærket af det ærede Medlem Hr. Jørgensen, udtrykkeligt, at denne første Prioritets Plads er forbeholdt Arvefæsteafgiftsyderne, og der er ikke i Loven af 1924 rørt ved dette ud over, at der er henvist til, at i øvrigt gælder Bestemmelsen i Loven af 1913. Man maatte saa gaa ud fra, at denne Ret var forbeholdt de paagældende Arvefæsteafgiftsydere.

Ikke desto mindre har adskillige Pengeinstitutter, som sagt, nægtet at indrømme dem denne Ret. Jeg vil ligesom den ærede Ordfører for Socialdemokratiet anmode den højtærede Minister om at medvirke til, at det kunde blive slaaet fast, at de havde en saadan Ret, og for at vi kan faa Tid til at undersøge disse Forhold, og for at maaske enkelte, som maatte have noget paa Hjerte, kunde faa Lov til at udøse deres Beklagelser og udtale sig om deres Angst for mulige Følger, maa jeg ønske, at vi faar en kort Udvalgsbehandling. Jeg vil i øvrigt i Tilslutning til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet sige, at jeg ønsker — og hertil har jeg mit Partis Tilslutning —, at vi kan faa Lovforslaget hurtigt gennemført.

Parkov: Det er i sjælden Enighed, de fire politiske Partiers Repræsentanter for samme Amt fremtræder for det høje Ting i Dag. Dette maa formentlig foranledige, at Tinget vil forstaa, at denne Sag er en fuld-

kommen neutral Sag. De ærede to foregaaende Talere har gjort udførligt Rede for, hvad Lovforslaget tilsigter, og jeg skal derfor ikke opholde mig derved. Jeg erkender, at den Situation, i hvilken alle Erhverv, ikke mindst kan man maaske sige Landbruget, er, og som nærmer sig til en Krise, i høj Grad har bidraget til, at man har indset, at der var fare for haardt frem mod disse Arvefæsteafgiftsydere ved Loven af 1924. Regeringen har ogsaa vist Forstaaelse af, at det virkelig, som alting laa nu, var vanskeligt at efterkomme de Krav, Loven af 1924 stillede. Derfor vil jeg ogsaa gerne være med til at bringe den højtærede Minister en Tak for det Lovforslag, som her er fremsat.

Hvis man saa mener, at dermed vil der, foruden den Idyl, der hersker her i Dag, være fuldkommen Tilfredshed og enstemmig Glæde mellem de paagældende, tror jeg, at man vil blive noget skuffet. Men jeg tror, man er kommet saa vidt, som man med nogen Rimelighed kunde vente. Det eneste Spørgsmaal, der stod tilbage, og som de foregaaende Talere har berørt, er et overmaade vanskeligt Spørgsmaal, og det vilde interessere de paagældende meget, om det skulde kunne lykkes at komme til Forstaaelse med Pengeinstitutterne, saa man ogsaa kan overvinde denne Vanskelighed. Jeg har faaet den Opfattelse, som jeg tror er fuldkommen berettiget, at den højtærede Minister vil bidrage dertil, og ogsaa i saa Henseende er der Anledning til at takke Ministeren. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til hurtigt og velvillig Behandling.

Niels Petersen: Ligesom de ærede foregaaende Talere skal ogsaa jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig og hurtigst mulig Behandling.

De ærede foregaaende Talere har jo fremhævet Anledningen til Forslagets Fremkomst. Hvad der fremkaldte Mistemningen i Frederiksborg Amt og vel ogsaaovre paa Bornholm, var netop, at man fælte Byrderne ved Arvefæsteafløsningen stærkere paa Grund af de nedadgaaende Konjunkturer; efterhaanden som de økonomiske Forhold blev vanskeligere, fælted de Beløb, der afdrages, og som man tidligere vistnok havde fundet rimelige, mere og mere trykkende. Første Gang dette Syn paa Sagen kom offentligt frem, var ved et Møde, hvor det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen og jeg var til Stede som Talere, og jeg fremhævede den Gang, at det, der var i Vejen, var, at Aaremaalet var for kort, man maatte have flere Terminer, om man saa vil. Det ærede Med-